

til de største Industrivarer, synes at være urimelige. Vi kunne altsaa ønske en saadan partiel Forandring, idet vi gaa ud fra, at denne ikke under den foreliggende Situation kunde faae nogen større Udstrækning end den, som kunde finde Sted ved at søge Dækning paa andre Punkter af Toldlovgivningen ved Forhøielse af Satser, der, som f. Ex. Luxusvarer eller Varer af anden Værdighed, kunde taale nogen Forhøielse. Dette vort Standpunkt, er jo blevet illustreret paa en just ikke venlig Maade af den ærede Ord- fører for Flertallet, men jeg føler mig overbevist om, at det dog er saa tilstrækkeligt klart fremjat i Betænkningen, at jeg heller ikke af den Grund tror at behøve at dvele længe derved. Noget enkelte Bemærkninger skal jeg dog tillade mig. Det Forslag, som nu foreligger fra Flertallet, maa jo ses i Belysning af hele den Forhandling om en Toldreform, som vi nu saa at sige have havt i alle de Aar, der ligge indenfor Firs-erne. Naar vi nu, da vi skrive 1889, ikke ere komne videre, men maa siges at staa akkurat overfor den samme Umulighed for at faae den gennemført som tidligere, kan Mindretallet, hvortil jeg hører, ikke undlade at udtale, at vi ikke med vor bedste Villie kunne faae Det for, at der findes en virkelig alvorlig Følelse hos Flertallet for, at Toldreformen bør gennemføres. Jeg mener naturligtvis ikke dermed, at ikke enkelte Medlemmer af Udvalget skulde ønske i sin Almindelighed et Gjennemsyn af Toldlovgivningen, en Rettelse af den, baade i sin Helhed efter visse bestemte Principer og en Rettelse med Hensyn til forskjellige Enkeltheder. Det er ikke det, jeg mener, men jeg mener, at der ikke er denne alvorlige Følelse hos dem, at de, for at opnaa dette Gode, ville flyde andre Formaal til Side, som de ville have gennemførte samtidig, og som dog ikke staa i nogen virkelig Forbindelse med Toldlovgivningen, nemlig en Skattelettelse. Naar vi dernæst se paa de forskjellige Forslag, som nu i en Række af Aar fra Flertallets Side have foreligget for os, dels gjennem Betænkning, dels gjennem Forslag, som ikke alene ere komne i en Betænkning, men til- lige ere indbragte til Afstemning her i Thinget, og dels endelig igjennem Forslag, som ere indbragte af den ærede Ordfører for Flertallet, der jo i denne Sag væsentligst maa siges at repræsentere Flertallets Standpunkt, kunne vi heller ikke tilegne os den Overbevisning, at der egentlig gaar en bestemt Plan her igjennem. Snart har man lagt Hovedvægten paa Fjernelsen af Told paa Raamener og andre Hjelpemidler for Industrien, som f. Ex. for nogle Aar siden,

da det daværende Medlem for Kjøbenhavn 7de Valgkreds, nemlig Grosserer Hage, havde saa stor Indflydelse paa Toldlovens Behandling. Snart har man, som det for en stor Del er Tilfældet paa dette Forslag, lagt Hovedvægten paa at fjerne eller nedsette saadanne Toldsatser, som maa siges at ramme egentlige Forbrugsartikler. Snart har man stillet efter at omkalfatre Toldlovgivningen saaledes som f. Ex. i det Forslag, der var forelagt ved denne Samlings Begyndelse af den ærede Ordfører, at det væsentligst blev en Værditold, og snart har man dog holdt sig indenfor de mere sikkre Rammer, som man har ved at holde sig til Bægttold, og reduceret de Satser hvor man vil have en Værditold, til enkelte tilbels mindre. Til visse Tider har man lagt Vægten derpaa, at man har holdt sig til enkelte Satser, som man saa at sige vilde stryge helt, idet man derved mente bedst at kunne naae de Formaal, man vilde naae ved sin Toldpolitik. Til andre Tider har man mere gennem- gaende søgt at nedsette Satserne, og da har man holdt sig ogsaa for de store Posters Bedkommende ikke til en Strykning, men en Nedsettelse. Alt dette tyder som sagt ikke paa nogen virkelig gennemtænkt Plan, som jo stadig maatte komme igjen. Men jeg kan tænke mig — og det kunde jo til en vis Grad forsvares — at man vilde sige: Alt dette kan være sandt nok, men vi have villet — om jeg maa bruge det Udtryk — søge, om vi ikke paa en eller anden Maade kunne komme til Forstaaelse med de ærede Herrer. Vi have i saa Henseende været Opportunist, og vi have ogsaa været Opportunist i en anden Henseende, nemlig den, at vi til forskellige Tider have lagt Hovedvægten paa, hvad vi kunde skønne var oppe ude i Publikum i Dieblisset. Men afgjort stiller Forholdet sig, forekommer det os, saaledes, at Flertallet dog ikke til syvende og sidst vil Noget, naar vi komme ind paa det finansielle Omraade. Ogsaa her har man til meget forskellige Tider gjort meget forskellige Krav gjældende. Der har været Forslag fremme, som have villet stryge næsten syv Millioner. Der har været andre Forslag fremme, som holdt sig indenfor en Grænse af 5, 6 Millioner. Endelig er — for ikke at forbyde mig for vidt dert — det Laveste, man er kommen ned til, det, der indeholdes i det Forslag, der her foreligger, en Nedgang af ca. 3½ Mill. Kroner. Ligesom man saaledes har været meget forskellig i sine Begjæringer om, hvad man saaledes uden videre vilde have strøget ud af Statskassen, har man ogsaa været meget forskellig med Hensyn til de Dækningsmidler, man